

ELLENZÉK

POLITIKAI LAP

Előfizetési árak:
Helyben: Egész évre . 10 K Fél évre . . 5 „ Negyed évre 2:50 „
Vidékre: Egész évre . 12 K Fél évre . . 6 „ Negyed évre 3 „
 Egyes szám ára 8 fill. Kapható minden hírlapelárusítónál.

Felelős szerkesztő:
Dr. HEBRONY JÓZSEF

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
 Széchenyi-utca 34. SZELENYI és TÁRSA nyomdája
 A lap megjelen minden kedd, csütörtök és szombaton.

Ágyút az országgyűlésnek.

Irta: Kalmár Antal dr.

Habsburgi Ferenc József nagy szíveséget tenne a nemzetnek, ha szétkergetné ezt a mostani országgyűlést. Akár szóval — de inkább ágyúval.

Két okból szolgálta rá:

1. A magyar közjognak azt a betyár fölfogását, amit Tisza István és kormányzó pártja hirdet, még soha nem tapasztaltuk országgyűléseink történetében.

2. Hitelét veszített, tehetetlenebb országgyűlési ellenzék még nem csúfondároskodott a parlamenti ellenőrzés nagy nemzeti munkájában.

Tisza Istvánnak cinikusan merész nemzetgyilkos politikájához az országgyűlési ellenzék hihetetlen tehetetlensége és gyávasága adja meg a kulcsot. Tisza egymásután méri halálos dőféseit a magyar közjog tisztasága, állami és nemzeti szuverenitásunk épsége ellen. Tiszának fogalma sincs arról, hogy a modern európai államjogban már megállapított az a doktrína, hogy a nemzeti nyelvnek épen úgy meg van a maga szuverenitása, amint meg van az államhatalomnak; megállapított az a doktrína, hogy a nemzeti nyelv szuverenitásának odáig kell terjedni, ameddig terjed az államhatalom szuverenitása nem terjed ki, oda nem terjed ki az államszuverenitása sem.

Mert az állami szuverenitás lényege nem csak abban áll, hogy az állam akaratára jogilag ne legyen egy más nemzeti állam akaratának alávetve hanem abban is áll, hogy a nemzeti nyelv ne legyen egy más nemzeti nyelvnek intézményileg alávetve.

Nem kétséges azonban, hogy Tisza István felfogása, eszejárása és akaratára szerint nemzeti nyelvünk az állam elsőrangú közjogi intézményeiben alá van vetve a német nyelvnek. Ámulva látjuk és tapasztaljuk, hogy eddig csak túrt állapotnak tudott az ország és hirdetett a tudós világ: az Tisza szerint nem túrt, hanem jogos állapot. És ezen perverzus felfogásával már másodszor gyűjt közjogi fáklyát Tisza István a német nyelvnek. Szembehelyezkedve az egész országgal először a kiegészítő magyar hadsereg német nyelvét ismerte el jogosnak, — most pedig dőlős elszántsággal hirdeti intézményeinkben a német nyelvnek a magyar királyi külügyi felségjogaiból eredő jogosságát.

Alkotmányos alapelv azonban, hogy a király nem bírhat más joggal, csak azzal, amit ráruház a nemzet, — a reá nem ruházott nemzeti jogok elbirtoklásának pedig nincs helye.

Ámde ha ez igaz (aminthogy feltétlenül igaz): akkor a katonai és a külügyi jogok elbirtoklásának sincs helye abban a

formában, hogy a magyar állam nyelve a magyar végrehajtó hatalom (executiva potestas) felségjogi gyakorlásánál elmelőztessék és a német nyelvvel helyettesítessék.

Megrendítő visszaélés ez Bécs részéről akkor, amikor élő törvényünk van arról, hogy az ország semmiféle kormányzati ágában idegen nyelv nem használható (1791: XVI. t.-c.) és amikor törvényünk van arról, hogy a magyar király az állami végrehajtó hatalmat csakis magyar törvények értelmében gyakorolhatja. (1791: X. t.-c.)

A magyar végrehajtó hatalomnak a külügyekre vonatkozó részét legújabbban az 1867: XII. t.-cikkelynek 8. szakasza szabályozza, amelyben hire sincsen annak, hogy a magyar király magyar külügyi felségjogaival fogva a magyar állam hivatalos nyelvét mellőzhetné s jogosan élhetne a német nyelvvel; nem élhet, — a túrt jogtalanságból pedig mióta lesz Magyarország törvényes magyar közjog? A megrögzött százados visszaélések Magyarországban mikor váltak történeti joggá?

Micsoda Lustkandl-féle észjárás az, mely a habsburg királyok alkotmányellenes uralkodásának eredményeit a közjogi törvényesség szankciójával ruhazza föl? Ezen az országúton haladva, még a magyar levegő is már régen osztrák császári felségjog volna.

TÁRCA.

A bátor ember.

Elbeszéli egy kis fiú.

Irta: Herczegh Ferenc.

Tavaly nagyon kellemetlen volt Pusztatátár a nyár. Az időjárás ugyan szép volt és dinnyénk is volt bőven, de én megbuktam németből és számtanból, ezért úgy bántak velem a szüleim, mintha én feszítettem volna a keresztre a Jézust. Az édesanyám, akárbánszor csak rám nézett, mindig úgy megsajnál, hogy sirva fakadt, az édesapám pedig mindig megakart ölni, mert megbecstelentem a családot. Mikor pedig az első napon megettem három kis dinnyét és hozzáfogtam a negyedikhez, megint pofon akart ütni. Én ezért többnyire az istállóban tartózkodtam a kocsisoknál. Hanem ebből is baj lett. Az édesanyám ugyanis minden szombaton maga fésült meg a süü fésűvel. Addig fésült, míg aztán egyszer hangosan elsikoltotta magát és azt mondta, hogy most már végleg elzüllöttem és az édesapám beszaladt és megnúzta a fésüt és megint megakart ölni.

Akkor jött a házukba Dusa. Dusa a

nagybátyám leánya, a Pista bácsié, aki Eszéken lakik és másképp veti a keresztet mint mi, mert ő szerb. Azért küldték hozzánk, mert az édesanyja összeveszett az édesapjával és hirtelen elcsapta a nevelőt. Erről nekünk gyerekeknek nem szóltak semmit, de azért mi rögtön tudtuk.

Dusa szintén tizenkét esztendő, de nagyobb mint én, olyan szép, mint egy angyal, a szeme pedig olyan, mint a fekete macskánké. Mindjárt első nap megakartam cibálni hosszú haját — a hógaim haját mindig megszóktam cibálni — de ő olyan kemény pofont adott nekem, hogy szikrát hányt a szemem. Ezen nagyon csodálkoztam és dühbe jöttem, mert nálunk a lányok nem mernek vissza ütni, hanem pityeregni szoktak, ha megverem őket és ennél fogva nekimentem Dusanak, hogy földhöz vágjam. Ekkor egy ökölcsapást kaptam a karomra, úgy, hogy egészen elszibadt, aztán egy másikat a gyomromra, úgy, hogy émelegni kezdtem, harmadikat pedig az orromra kaptam, úgy, hogy megeredt az orrom vére, én még akkor hozzá se tudtam nyulni. Ezt pedig boxolásnak nevezik. Én nem sejtettem, hogy egy fehérúhás kisleány boxolni is tud. Dusa azonban tud, sőt vívni is tud, meg lovagolni, mert Pista bácsi, aki egy kicsit fuzsitus ember,

megtanította mindenre, mert nagyon fájt neki, hogy Dusa nem lett fiú, hanem leány.

Én tehát a kúthoz mentem és megmostam a véres orromat, Dusa meg bement a házba, a szeme pedig igazán úgy fénylett, mint a fekete macskánké.

Én aztán egy hegyes vasdarabot tettem a zsebembe és elhatároztam, hogy betöröm a fejét, mert ha annyiban hagynám a dolgot, szégyen volna az egész osztályunkra. Nem bánom, ha édesapa megint agyon is üt érte, legfőlebb megszököm hazulról: különben is régi tervem egyszer megszökni.

Délután elmentem halászni. Nálunk nem szokás horggal vagy hálóval halászni, mert nálunk csak Pece-árok van. Az ember leveti a csizmáját és fölgüri a nadrágját, aztán térdig gázol a vízben és keresgél a kimosott part alatt. A halat, ha ugyan fog az ember, a nadrágja zsebébe teszi az ember. Hát amint megyek a vízben, hát egyszerre a másik oldalon szembe jön velem Dusa. Ő is mezitláb volt s ruháját föltúrte térdig és ő is halászott. Én nem fogtam még semmit, de ő egy igen szép c-ikhalat fogott.

Kivettem a zsebemből a hegyes vasdarabot és azt mondtam neki: No, most meghalsz! Dusa azonban nem ijedt meg, hanem ki-

Hiába iparkodik azonban Tisza István és hitvány országgyűlési többsége a csak türt német nyelvnek — a szokásjog útján — jogos közjogi alapot teremteni: azt a nemzet törhetetlen jogérzéke örökké vissza fogja utasítani. Félig meddig azonban célját mégis eléri Tisza, mert Bécs Tisza szavaira, mint praejudiciumra fog hivatkozni, s hajthatatlanságában még merevebb lesz.

A legsiralmasabb pedig a dologban az, hogy nincs ember, nincs párt, aki Tiszát országromboló, közjogpusztító munkájába megakadályozhatná.

A legnagyobb leszerelők és paktumcsinálók most szájkodva újból ki-kiállanak a fórumra, ott verik a mellüket, hogy majd így meg úgy elbánnak Tisza Istvánnal, minden egyes ember egy-egy oroszlán lesz, stb. — Tisza pedig mindezekre a fenyegetésekre gunyosan az ellenzék szeme közé kacag, s azt vágja oda az ellenzék fejéhez: annyit adok a szavadra — mint a papucsom sarkára; még arra is többet adok — mert ha csattog ráhallgatok.

Obstrukció? Ugyan ki fél máma ettől az oroszlánbörbe bűjt számartól? Sine vana — viribus ira. — Az ellenzék kormányjárzalagra fűzött politikája következtében az obstrukció korszaka Magyarországon évtizedekre letűnt s azt még csak emlegetni is hiu kérdés és szentségtelen visszaélés a nemzet bizalmával. A hihetlenségig fölbuzdult, de a hihetlenségig megcsalt nemzetet többé obstrukcióba még akkor sem lehet belevenni, ha Tisza István Béccsel kezét fogva mindjárt szíjat hasítana is a nemzet hátából.

A fenyegetésnek ehhez az ürességéhez még hozzájárul az is, hogy országgyűlési ellenzékünk még most sem tanulta meg azt, hogy az obstrukció Béccsel szemben csak egyetlen egy esetben vívható meg közjogi sikerrel.

Ennek az állításnak közjogi okai vannak.

Ugyanis hiába mondja azt akár Kosuth Ferenc, akár más, hogy az 1867:

XII. t.-cikkelynek nemzeties végrehajtása helyett a nemzeti erőfeszítést például az önálló vámterület kivívására kellett volna irányítani, — és most majd arra fogjuk irányítani Tegyük föl, hogy e tekintetben lesz majd egy éves obstrukció. Ha lesz — erre Bécs azt feleli: hát hagy legyen; mit árt az énnekem, ha te akár tíz esztendeig is megobstruárod a vámtarifa törvényjavaslatát, hiszen azért a tényleges vámterület — törvény hiányában is — tíz esztendeig is megmarad közösnek. A te obstrukcióddal tehát nekem ugyan nem ártasz, ha pedig neked kedved tartja, hát járjad a bolondját.

Ellenben ha a nemzet katonát nem ad, illetve ha annak adását a magyar nyelv föltételéhez köti: ezzel magamnak nem, hanem csakis Bécsnek ártok, s ezt Bécs — közjogi törvényeinknél fogva — két évnel tovább nem is bírja ki, három év múlva pedig amikor már Magyarország területén egyetlenegy magyar legény sem lesz fekete sárga zászló alatt: a katonai csőd fog beállni, amikor már majd Bécs is fontolóra veszi a dolgot.

A nemzet tehát Bécsset obstrukcióval csakis az ujjonc megtagadás kérdésében győzheti le, mert ezen a téren árthatunk Bécsnek; ellenben semmiféle más ügyben az obstrukcióval Bécsset legyőzni nem lehet, mert nem árthatunk Bécsnek.

Igaz, hogy ehhez erő és kitartás kell, ami pedig teljesen hiányzik a mai országgyűlési ellenzéknek.

A városi nőipariskola kiállítása.

A közizlés fejlesztésének egyik nagyfontosságú tényezője a nőipariskola, amely a serdült leányok révén a következő nemzedékek családi életébe viszi be a műveltség, a jó ízlés újabb, tisztultabb felfogásait és így hivatása a jövő nemzedék erkölcsének, világnézetének átalakulását előmozdítani. Az ezen elvek szemelött tartásával kifejlesztendő nőipariskola a jövő polgári család életébe a léhaság helyett nemesebb erkölcsi felfogást, a fölületesség he-

lyett tisztultabb ízlést és a mindenféle stílek chaotikus zagyvaságai helyett magyaros stílérzéket fog belevinni. És így a magyar díszítőművek szenvedélyes szeretete és fölkarolása által a gondolkodásban is a nemzeti önállóságnak, az erős hazafiasságnak a kifejlődését és megerősödését fogja eredményezni.

Abban a meggyőződésben lévén, hogy az intézmény fejlesztésére hivatott vezetőség is így ítéli meg ez intézménynek a hivatását, reméljük, hogy ezt a közvetlen jövőben mind rohamosabb kifejlődéshez fogja segíteni. Ezt a célt tarva szem előtt és ezt a jövő fejlődést szolgálva, mondjuk el gondolatainkat a nőipariskola ez évi kiállításáról.

A kiállítás túlnyomó részét a gyakorlati használatra készült kézimunkák és ruházati cikkek képezik. Ezekre a munkákra kell keresnünk az ízlés gyakorlati hasznosítását, alkalmazását. Viszont az ízlés fejlődésének a fokozatait föllehetjük a kapcsolatos rajz- és festmény-kiállítás keretében.

Itt mindjárt jegyezzük meg, hogy amilyen szép fejlődésre jutott ez az intézmény a gyakorlati munkák terén, annyira hátramaradt a rajzoktatás szempontjából. Nem a kiállítás jelenlegi anyagára, hanem az egész intézményt tekintve mondjuk ezt. Felfogásunk ugyanis az, hogy a női kézimunkákon, a női kezek alkotta öltözet-darabokon jelentkező ízlés, forma és színérzék a művészeti érzék szüleményei. A varrott, hímzett díszítőmű művészeti termék, amely a vonalak és színek harmóniájával keresi és éri el a hatást, a jó, biztos rajzon alapul. Az iparművészetnek a rajzbeli ügyesség az abécéje. Legelső és legfontosabb lépés tehát a rajzbeli kézügyesség és a jó színérzék kifejlesztése.

E szempontok alapján indulva el szemlénkre, az előbbi évekhez képest fokozatos és biztató haladást látunk, de nem olyan mérvben, mint ahogy szeretettük volna. Látjuk ugyanis azt, hogy a növendékekben épenúgy, mint a tanterőkben meg van a képesség mindezen célok megvalósítására. A buzgó munkálkodást nem dicsérhetjük eléggé. De viszont az már nem rajtok mulik és mulott, hogy a nagyobb hala-

dobta a halat a partra, aztán fölkapott egy nagy kerek követ és azt mondta: Legyen szerencsém.

Nem akartam megtámadni, mert tudtam, hogy ez szerb nő, ez mindenre képes, azért cselhez folyamodtam, mint az indusvadak szokták és zsebre tettem megint a fegyveremet és nevetve mondtam, hogy hiszen én csak tréfálok!

Erre ő is nevetett és eldobta a nagy követ és ilyképpen szolt hozzám!

— Ha akarod, kössünk békét, mert én nem szeretek verekedni, ha nem muszáj. Nekem talán egy hónapig is nálatok kell maradnom, mert akárhányszor a guvernánt vagy a szobaleány miatt baj volt, mindig egy hónapig tartott otthon a harag és azt már látom, hogy a húgaiddal nem lehet semmit sem kezdeni, mert azok nyafka libák. De mi ketten jó pajtások lehetnénk s sok mulatságos dolgot követhetünk el, ha nem árulkodnál rám.

— Jól van, — mondtam, — kössünk békét.

— Isten téged úgy segítjen? — kérdezte.

— Isten engem úgy segítjen! — mondtam.

— Hát akkor ezentúl jó barátok vagyunk.

Azzal hozzám lépett és kétszer megcsókolt. Így történt, hogy élethalálra szóló barát-

ságot kötöttünk, aztán együtt halásztunk a Pece-árokban, de a szép csik mellé csak egy hitvány kis cigányhalat foghattunk még.

Dusa még nálunk volt, mikor hozzánk jött vadászatra Kempelen bácsi. Kempelen bácsinak furcsa tuskés szemöldöke van, a bajusza pedig hosszan lelog, mint a tengeri rozmáré a Payer-expedíció képein, a járása pedig olyan ünnepélyes, mint a miséző papé. Kempelen bácsi semmit sem beszél és mindig olyan arcot csinál, mintha dühös volna. Ez azért van, mert ő igen bátor ember. Egypár esztendővel ezelőtt pisztolyduellumban agyonlőtte Suskovics bácsit, aki az édesanyám távoli rokona volt és akkor Suskovics néni úgy megijedt, hogy ő is szörnyet halt. Pedig nem is ő rá lőttek, de hát ilyen ijedős az asszony nép. Azóta nálunk mindenki nagyra becsüli Kempelen bácsit, örülnek, ha eljön, mindig a főhelyre ültetik az édesmama mellé, az urak gyufát adnak neki, ha szivarra akar gyújtani, a nők pedig azt mondják, hogy érdekes ember. Való igaz, hogy mindig nagyon bátor arcot csinál. Egyszer láttam, mikor borotválkozott, az álla szappanos volt, de akkor is szigorúan összeráncolta a homlokát. Ha meg iszik egy kicsit, — mert nálunk vadászat után mindig isznak, — akkor még haragosabb lesz és mindig körülnéz, hogy elég

bátornak tartja-e mindenki az asztalnál. Ilyenkor az urak nagyon szoktak vigyázni, hogy véletlenül olyat ne mondjanak, amit rossz néven vehetne Kempelen bácsi. És azt is mondják, hogy mindig töltött revolver van a zsebében.

Én Dusanak mindent elmondtam, amit Kempelen bácsiról tudtam, hogy agyonlőtte Suskovics bácsit és hogy Suskovics néni is meghalt és hogy milyen bátor ember, — ebédnél aztán mindig csak Kempelen bácsit nézte. Végül Kempelen bácsinak feltűnt, hogy Dusa le nem veszi róla a szemét és így szolt hozzám:

— Tetszem magának, kisleány?

Dusa mindig megszokta mondani, amit gondol és így felelt:

— Bizony nem tetszik nekem.

És ekkor kiköpött.

— Hát akkor miért néz folyton?

— Mert szeretnék magától valamit kérdezni.

Édesmama már akkor rosszat sejtett, apa pedig vasvilla szemekkel nézett Dusára. Kempelen bácsi biztatta Dusat, hogy csak kérdezen tőle akármit, ő válaszolni fog. Dusa ekkor összeráncolta a fekete szemöldökét és a fénylő macskaszemével olyan erősen nézett a rozmár-

dást és az
tetben el
ség: az,
ségnek a
kolákban
tet fentar
rosnak
ezt a s
a rendsz
előbb me
biztosabb
főntebb v

A gy
intézet f
űrnönek
Buzgó se
derekasá

A ra
de mint
olya-hatj
dot, ame
a-szony.
nőt az ő
az nem
legelem
berendez
rendelke
nunk ez

A j
egy szá
sére, ho
segédese
zepett c

Kiv
sátmény
ez intéz
A most
sablono
rúlnak
lelkünk
hüületet
taldisz,
pár izlé
recés t

bajszú
Csendes
—
kovies
En

én azt
a töltő
mama
nem ad
dégünk
nagy i
mukka
seltem
volt, h
mondta
Kemp
nem e
ritettek
kész v
hajtott
féltem
mert a

A
tarlók
mikor
mők a
tént a
odaát
engem
hajtot

dást és az általunk várt eredményt e tekintetben el nem érheték. Ennek oka a szegénység: az, hogy anyagi eszközök híján a vezetőségnek a legjobb akarata sem létesíthet ez iskolákban rendszeres rajzoktatást. Az intézetet fentartó, annak jövőjéről gondoskodó városnak kötelessége lesz mielőbb pótolni ezt a szükségletet, — valamilyen módon a rendszeres rajzoktatást beállítani. Minél előbb megtörténik ez, annál hamarabb és biztosabban fejlődik ki ez az intézmény a főntebb vázolt nagy hivatásához méltóvá.

A gazdag, mondhatni zsúfolt kiállítás az intézet fáradhatatlan vezetőjének Gebe Endréné úrnőnek a legteljesebb elismerést biztosítja. Buzgó segítői voltak a tanítónők, akik mind derekasan állották meg a helyüket.

A rajzoktatás csak a kezdet-kezdetén van; de mint kezdet is dicsőreget érdemel, mert leolvashatjuk azt a sok munkát, fáradságos gondolat, amelyet reá fordított *Kruzelevszky* kisasszony. Hogy az eredmény nem olyan, amint az ő buzgó működése megérdemelt volna, az nem az ő hibája. Ha meggondoljuk, hogy a legegyszerűbb segédeszközök, a legszükségesebb berendezés, mintagyűjtemény stb. nem állanak rendelkezésre, akkor elismeréssel kell fogadnunk ezt az eredményt.

A jövő évtől kezdve áldozni kell legalább egy szakmunka, minta-gyűjtemény beszerzésére, hogy az alkalmazott tanítók buzgalma a segédeszközök híján a sikertelen küzdelem közepett csüggedésbe ne merüljön.

Kiváló gondot kell fordítani a magyar díszítőművészet rajzának a művelésére. Ennek főleg ez intézmény keretében roppant fontossága van. A mostani kiállításon is legnagyobb mértékben a régi, sablonos minták, a bécsi *divallap* termékei tárnak elénk, sőt az ízlésünket, bántva a lelkünket egyaránt. Itt-ott kárpótlást és enyhületet nyújt egy-egy magyaros díszítésű asztaldísz, asztalfutó, tálcakendő stb. Láttunk egy pár ízléses színösszeállítás; pl. egy pár pamut recés tálcakendőn fehér, halványzöld; vilá-

gósok, barna stb. színösszeállításokat. Egyik asztalon a fehérnemű-munkák alatt levő vászonterítő szélén egyszerű vörös pamuttal varrott szegély valóban engesztelő hatással volt ránk a sok tarka virág, rokokó, cikornya és szemsértő színösszeállítás halmazában. Igen kedves dolog egy hollandi gyermekeket ábrázoló színes applikációs kis falszőnyeg. Ugyanílyen tárgyú rajzával igen jó hatású két faégetésű díszít, mely valamint a többi e fajta munka a *Mártonffy* kisasszony ügyességének és jó ízlésének bizonyosságai.

Leggyakrabban jelentkeznek a magyar díszítőművészet elemek a fehérnemű-hímzéseken, kivarrásokon és horgolásokon, bizonyosságul annak, hogy itt a hagyományos formákat, elemeket még századok múlva sem ölhette ki a Bécsen át betört német ízlés. A pointless csipkék mind egy és ugyanazon stílusban készültek. — Szinte fáj elgondolni, hogy a rájuk fordított munka idegen, nem magyar ízlést szolgált. Keserűséggel gondolunk ilyenkor a „*Wien-Mode*“-ra és az ebből magyarított „*Divat-Szalonn*“-ra, amelyek a bécsi ízlést ültetik át a magyar leányok munka-asztalára. Vajjon ezeket a tűzre való módi-lapokat mikor fogja már kiszorítani egy igazán magyar divatlap? Avagy nem lehetne-e ellenük védekezni a magyar díszítőművészetek összegyűjtésével és kizárólagos rajzolatásával, alkalmazásával?

A ruhavarrásban nagy ügyességet és a legújabb divatok szemmel tartását tapasztaltuk és *Doleschall* kisasszony érdemeinek a méltóságával nem akarunk a hölgyközönség bíráló hatáskörébe vágni. A fehérnemű-varrás és hímzés-munkák minden darabja a *Filep* Ilona és *Schneider* kisasszonyok buzgalmaról tanúskodik. A selyemre, fára, homályos üvegre alkalmazott víz- és olajfestés inkább illenek a női foglalkozás körébe, mint az önálló festmények. Ez utóbbiak elég nagy számmal szerepelnek ezen a kiállításon. A tájkép, virág és gyümölcs többnyire sikerült, kivált amelyek jó minták után másolvák. De már az alakok, arcok festéséről ezt nem mondhatjuk.

Am ezt nem gáncsolásul, hanem jóaka-

ratú figyelmeztetésként mondjuk; mert hiszen a kiállított munkákról leolvastuk, hogy a növendékek maguk szereztek be a mintákat. Ilyen esetben pedig a növendék a másolandó mintát ott veszi és olyat, ahol és amilyet talál. Ez ellen csak egy védekezés van: a rendszeres rajzoktatás beállítása és az intézetnek segédművekkel, minta-gyűjteményekkel való fokozatos felszerelése.

A jelen munkájának méltatása és az azokból vont tanulságok lehetnek a jövőben való fejlődés, haladás biztosítékai. E gondolatnál megnyugvással, reménnyel és bizalommal tekintünk a nőipariskola jövője elé.

(— 38)

UJDONSÁGOK.

Egy hírlapíró vallomása.

— Karcolat. —

Mielőtt búcsút vennék a porlepte Budapesttől, hogy nyári üdülésre vonuljak vissza, hogy megkezdjem szemlélő életmódot, rendszeresen megszoktam látogatni barátaimat, nehogy elveszítsem előttük hitelemet, mert vannak oly idők, midőn nagy szükségem van rájuk; és mielőtt órámat tanulmányozni adnám, — mire őszintén mondván semmi szükségem — inkább nagylelkű kollegáimtól kölcsönzök, kik minden kamat nélkül adnak, mert nem mindenki rendelkezik fizető „öréggel” vagy dúsgazdag „amerikai nagybácsi”-val, de hát mit is mivelne a szegény kecske, ha a szanakozó lélek néha néha meg nem fejné? Már pedig e művészetben nagyra vittem. Oly ürügy mellett, hogy a falusi ugalom ellen olvasmányt kölcsönöztek, jó barátaimat jelenlétemmel örvendeztettem meg, hogy aztán pénz kölcsönzésre térjek át.

Mindenáron falura kell mennem, mert mit is mivelnék az unalmas nyári Budapesten, aztán meg kivülem ki szolgáltatná lapomnak az újdonságú híreket? Már vagyok képződő, de a fürdőlevelek írásában ritkítom páromat és e tekintetben versenyen kívül állok — „*hors concours*” — mint francia kollegáim mondják.

Az első levelet — kényelem tekintetéből — mindjárt itt a fővárosban írom, hogy megörizzem elfogulatlanságomat. Midőn aztán oda jutok, hogy a forrásnál kapjam tollamba az eseményeket, ez még könnyebben megy; de

— Kempelen! Kempelen! — üvöltött —

Kempelen!

Hanem a bácsi igen mélyen aludt és csak akkor ébredt föl, amikor Dusa már sokszor üvöltött. Ekkor egyszerre felült az ágyában és mereven nézte a reszkető fényt.

— Ismersz Kempelen? — üvöltötte Dusa.

— Ki az? Mi az? — ordította a bácsi.

— Suskovicsné vagyok, akinek meggyilkoltad az urát. A gyerekemnek nincs sem apja, sem anyja, elhoztam neked, nesze, neveld föl! Azzal a farkánál odadobta a macskát az ágyra. A macska ijedt nyekkenéssel ráesett Kempelen mellére, onnan fölugrott az almárium tetejére, mint egy fekete ördög.

Kempelen bácsi nem szól semmit, hanem visszafeküdt a párnára. Én pedig hirtelen elfújtam a laterna gyertyáját, aztán kiszaladtunk az ajtón, miközben jól összeütöttük a fejünket. A macska a lábunk alatt rohant ki. Azt hittük, hogy Kempelen bácsi fel fogja lármázni az egész házat, de biz az meg se moccant a szobájában. Dusa aztán megmosakodott, anélkül, hogy valaki észrevette volna a cselédek közül s mire édesmamáék visszajöttek Szombathelyéktől, akkor már mi ketten mélyen aludtunk, ki ki a maga szobájában.

Mikor reggel fölébredtem, igen örültem a sikerült tréfának, de apa rosszkedvű volt reggelinél és azt mondta, hogy Kempelen bácsit

bajszú bácsira, hogy magam is megijedtem. Csendesesen mondta:

— Megjelent magának álmában már Suskovics néni?

Erre nagy ijedtség támadt a szobában és én azt hittem, Kempelen bácsi mindjárt kivieszi a töltött revolvért és agyonlövi Dusát. Édesmama azonban kivieszte Dusát és büntetésül nem adott neki gyümölcsöt, pedig Dusa vendégünk volt. Engem is kikergetett apa, de ez nagy igazságtalanság volt, mert én meg se mukkantom, sőt aznap véletlenül igen jól viseltem magamat. Dusa azonban igen dühös volt, hogy nem kapott gyümölcsöt és egyre azt mondta nekem, hogy ezt nem viszi el szárazon Kempelen bácsi. Két nap dühös volt, mert nem eresztették az ebédlőbe, hanem külön terítették neki a gyermekszobában, akkor aztán kész volt a bosszúállás terve. Estére végre is hajtott és én segítettem neki, bár nagyon féltem és ellenkeztem, mégis segítettem neki, mert amit ő akart, azt mindig megtettem.

Az urak egész estig vadásztak és külön a tarlókon zsványpacsenyét sütöttek, úgy, hogy mikor hétkor hazajöttek, majd leragadt a szemök a nagy fáradságtól meg a bortól és tüstént ágyba feküdtek. Édesmama a hűgáimmal odaát volt Szombathelyéknél teán, de Dusát és engem nem mertek magukkal vinni. És ekkor hajtottuk végre tervünket. Dusa kibontotta a

haját, az arcát befehéřítette lisztporral és korommal nagy fekete karikát csinált a szemeköré, aztán egy fehér lepedőt vett magára, mint a kísértetek szokták. A fekete kandúrt bepólyázta egy gyerekpólyába, de a farkát künnhagyta, hogy megfoghassa a kezével. Én pedig magamhoz vettem a varázslámpámat, melyet laterna magica-nak hívnak s amelyet az édes Jézuska hozott nekem 4 frt 50 krajcárért, mert karácsonykor elég jó bizonyítványom volt és akkor még senki sem merte volna remélni, hogy év végén megbukom két tantárgyból én sem.

Mikor a vendégszoba előtt hallgatództunk, Kempelen bácsi már úgy hortyogott, mint az inárcsi fűrészmalom, amely gőzerőre van berendezve. Óvatosan benyitottunk a sötét szobába. Dusa szembeállott az ágygyal, magam pedig a divány mellé állottam és fogam borzasztóan vacogott a félelemtől, de azért mégsem szaladtam. Ekkor a laternából kék fényt vettem a falra és Dusa odaállott a fényes tányérba és a szemét forgatta. A fekete macskát pedig a karján tartotta, mintha pólyásgyerek volna. Ámbár tudtam, hogy Dusa mégis olyan iszonyú és kísérteties volt, hogy halálra megijedtem és a laterna reszketett a kezemben és a kék fény is táncolt. De azért mégsem szaladtam el.

És Dusa ekkor üvöltöni kezdett.

néha megcsik, hogy az unalmas fürdővendégekkel egyáltalán nem lehet boldogulni és ilyenkor képzeletnek kellene működnie, hogy a soha jól nem lakó lapot kielégítsem. De ez esetben is segíek magamon. Ha az emberekkel mire se mehetek, tehát helyi tanulmányokkal foglalkozom, a közel környezetben valamely nevezetes barlangot fedeztetek fel, melyet történelmi (!) adatokkal cifrázok föl és szórászáll-
hasogató pontossággal ecsetelek vagy pedig kirándulást teszek, melyet aztán leírok, szabad folyást engedve dűsgazdag képzelmemnek; ha ez se sikerül, megkeresem tejes asszonyomat, a jó, szelíd öregget, ki emlékének dús tárházából régi adomákat mond el, melyek némileg összefüggésben állanak a fürdőhelylyel, miket aztán hű krónikásként — ha csak lehet — a jelenkorba ültetek át és ügyesen szövöm fürdő-leveleimbe.

Nagy megerőltetés kell ahhoz, hogy fürdőhelyet egész nyáron át öt felvonásos verses dramának, a végén elmaradhatatlan mézárúval, vagy pedig több kötetes regénynek tekintsünk, melyet bírálói gyöngye vállunkra vettünk; mert nagy különbség van könyv és nyári üdülés közt, mert míg amaz ledorongolható, a nélküli, hogy elolvastam volna, az utóbbinál legalább jelen kellennem, hogy eleget tehessek tudósítói kötelességemnek.

Mihelyt tehát megérkeztem rendeltetésem helyére, első gondom, hogy a fogadónál és kávésnál mutatkozzam, ki pusztán megjelenésére megrökönyödik — tollam előtt, mert jól tudják, hogy rossz kávé, ócska sütemény, pancsolt bor és drága árak tekintetében nem értem a tréfát és miként gyermek anyjának, mindent megmondok lapomnak, melynek jót kell állania testi jólétemről. Mert hát korántsem csekélység fürdőleveleket írni fővárosi nagy lapnak és ezt a benszülöttem ép úgy érzik, mint én magam és a szerint járnak el irányomban. Mindenki ismer, köszönt, fél és tisztel. A műszi, illetve Thália csarnokának igazgatója állandó szabadjegyet küld, mihelyt megérkeztem, a színházi teremtek pedig tisztelettel hajolnak meg előttem, mert hát nem tudhatni, mire jó ez, gondolják a szegények csekély fizetésök mellett, melytől akár éhen halhatnának, a bájos színésznők és táncosnők pedig lopva mosolyognak és pislognak felém, mintha előadás után valami érdekeset akarnának velem tudatni — négy szemközt.

haldokolva találták a szobájában. Erre már én sem örültem. Kempelen bácsit a nyavalya törte és félrebeszélte és edes mama azt mondta, nagyon kellemetlen, hogy éppen ami házukban lett beteg. Később Dusával kimentünk az ököristáló mögé és ott ünnepélyesen megesküdtünk, hogy ezt nem fogjuk elmondani senkinek. Meg is tartottam az esküt, csak két jó barátomnak mondtam el, de ők viszonszöket tettek, hogy a kintadon sem vallják be az igazgató úrnak. (Mind a kettő igen elszánt ismétlő).

Kempelen bácsi még öt napig feküdt nálunk, de nem halt meg, hanem hazavitték tragacson. Még akkor se tudta, hogy fiú-e vagy leány. Azóta elmúlt egy esztendő és most már egészen jól van. A multkor láttam a templomban, bottal jár, de azért egészen jól van, csak cukkol egy kicsit.

A vakáció, fájdalom, igen gyorsan röppent el, mint rendszeren és Dusa igen sajuálta, mikor a kedves szülei három hét múlva már kibékültek és öt hazavitték. Ámbár, csak leány, mégis be kell vallanom, hogy nem ismertem még fűt, aki olyan lett volna, mint ő. Mert akárhányszor fáj is neki valamije, azért sohasem sirt, még akkor sem, amikor megrugta a Fánni. (Fánni egy csikó). És nem is árulkodott soha. Most is sokat gondolunk egymásra és gyakran igen szép képes levelezőlapokat kapok tőle. Ha nagy leszek, talán feleségül veszem, mert ő ezt igen óhajtja, de előbb meg kell tanulnom a boxolást, különben mindég neki lenne igazza, ami lealázó volna rám nézve.

Szóval én, kit a nagyvárosban meg se néztek, itt egy csapással fontos egyéniséggé lettem, ki előtt mindenki remeg. Az a néhány tudósítás, mit papírra dobok, éppúgy, mint szivarom hamuját a padlóra, a derék falu iak előtt nagy emberré tesznek s én engedem, mert jobban járak e mellett, mint sok fürdővendég, kiket drága pénzükért lehetőleg csálnak és ántanak. Szívesen maradnak falun egész éven át, ha szerény szellemem arra nem kényszerítene, hogy érintkezésben maradjak a társadalmi és irodalmi körökkel. De különben a ritka vendéget mindig többre becsülik és így kedves falusiám minden évben szívélyesen fogadnak, mert különben is ártatlan ember vagyok és senkinek sem véték, sőt — ha alkalom nyílik — dicsérem őket, miáltal ártatlan örömet szerzek nekik, mi nem kerül pénzembe, sőt szaporítja a díjazott sorokat. Díjról tevéen említést, meg kell mondanom, hogy a tudósítói életben a legkellemetlenebb véletlen, ha a szerkesztőség vörös írónja megnyírbálja a sorokat, nem törődve azzal, vajjon az esedékes tiszteletdíjra nem csináltam-e adósságot és hidegvérrel húz ki 50 sort, melyek nem általános érdekűek.

Mártonffy Imre.

Lapunk legközelebbi száma a közbeeső ünnepek miatt szombaton fog megjelenni.

Turista kirándulás. A Borsodi Bükk-Egyelet június 29-én, Péter és Pál napján délutáni kirándulást rendez. Útirány: Miskolc, Percecs, Ostoros, Diósgyőr, Miskolc. Indulás délután 2 órakor a Vörös-templomtól. Vezető: Lukács György.

Sorozás. Mező-Kövesden és az egri járáshoz tartozó községekben az idei sorozások f. hó 22-én kezdődtek és f. hó 27-én értek véget. A mező-kövesdi hadkötelesek f. hó 23-án kerültek sor alá. Az eredmény a következő volt: az I-ső korosztályból sor alá került: 139, bevált 49, a II ik korosztályból sor alá került 91, bevált 5, a III ik korosztályból sor alá került 69, bevált 22 hadköteles. Mező-Kövesd városából tehát bevált összesen 76 hadköteles. Az általános eredmény a következő: Első napon (Mező-Kövesd) 78 ember lett bevéve, a második napon 74, a harmadik napon 74, és a negyedik napon 85 ember találtatott alkalmasnak.

Párbajozó huszártisztek. Tegnap reggel 8 órakor a huszár laktanya lovaglóiskolájának termében Schlossarek 15-ik ezredbeli huszárfőhadnagy és Dabasi Halász hadnagy véres kimenetelű pisztolypárban állottak egymással szemközt. A párbaj előbb pisztolyra, sértelenség esetén kardra volt megállapítva. Kardra azonban nem került a sor, mert a pisztolypárban Schlossarek főhadnagy ellenfele jobb felső karját keresztül lötte. A párbaj oka eddig nem szivárgott ki a nyilvánosságra.

Új pénzügyintézet Miskolcon. Nemrég megemlékeztünk arról, hogy Miskolcon új pénzügyintézet van alakulóban. A pénzügyintézet megalakítására vonatkozó előmunkálatok befejeződtek. A népbank mint szövetkezet, szombaton tartotta meg alakuló közgyűlését, melyen az érdekeltek nagy számmal vettek részt. Miután az alapszabályok megállapították, kimondották a szövetkezet megalakulását. Ezután az igazgatósági és felügyelő-bizottsági tagok választották meg. Az új intézet elnökeül dr. Weisz Géza, alelnökéül Popovits Antal, ügyészeül dr. Sugár Adolf, könyvelőjeül pedig Katona Lajos választották meg egyhangulag. A szövetkezet f. évi aug. hó 1-én kezd meg üzleti működését.

Tűzek a vidéken. Vasárnap délelőtt a szomszédos Alsó-Zsolca községben tűz ütött ki, amelynek csaknem a fél falu martalékjául esett. A tűz reggel 9 órakor keletkezett s pár perc alatt annyira elharapózott, hogy a közeli vasúti állomásról Miskolcra táviratoztak be segélyért. 10 órakor megérkezett a tűzszínhelyére Eötvös Lajos tűzoló alparancsnok vezetésével a miskolci tűzoltóság. Tíz órá-

tól, délutáni négy óráig dolgoztak szakadatlan derék tűzoltóink. Végre is hat órai kemény munka után délutáni négy órakor sikerült a tüzet lokalizálni. A tűzvész kilenc lakóházat és tizenhét melléképületet hamvasztott el. A kár eddig még kiszámíthatatlan. — Óriási tűzvész pusztított pénteken — mint nekünk írják — a borsodmegyei Szendrő községben, hol ötven lakóház, több gazdasági épület s nagymennyiségű takarmány a tűz martaléka lett. A tűz, mely vigyázatlan gyermekek veszélyes játéka következtében egy istállóban keletkezett, tekintélyes károkat okozott Miklós Ödön orsz. képviselő majorságában is.

A sztrájtörök jutalmazása elmarad. A vasúti sztrájk idejében több vasúti tisztviselő alkalmazott, különösen a mérnökök közül többen dacára a sztrájknak, szolgálataikat a más. igazgatóság rendelkezésére bocsátották s a vonatok próba- és szükségelindításánál, mint mozdonyvezetők, fűtők, vonatvezetők, kalauzok és váltóőrök működtek a vasúti ezred megérkezéig és tartalékos vasútasoknak behívásáig. A kereskedelmi miniszter őket szolgálataikért jutalomban akarta részesíteni. E célból értekezlet is volt a múlt hó folyamán a kereskedelemügyi miniszteriumban, melyen a kereskedelemügyi miniszteren kívül a más. elnökgazgatója, valamint az összes üzletvezetők résztvettek. Az üzletvezetők jelentést tettek, kiket érdemesítenek a jutalmazásokra és összeállították azok névlistáit is. E jutalmazások azonban — mint Budapestről írják — elmaradnak. Elmaradásának egyszerű oka az, hogy nem akarják az ellentéteket a tisztviselők és alkalmazottak közt földélni és alkalmat szolgáltatni arra, hogy azok ismét kiélesedjenek. A kereskedelemügyi miniszteriumnak másként is lesz alkalma, hogy „elismerésének“ kifejezést adjon az említett tisztviselők és alkalmazottak odaadó munkásságáért. Ez elhatározásról annak időjén értesíteni fogják az üzletvezetőségeket.

Elfogott vásári tolvaj. Andornokon a mező-kövesdi csendőrőrs, Tatar Józsefné született Banyai Mária, ismert vásári tolvajnőt éppen akkor fogta el, amidőn a vásárokon lopott 6 drb fekete selyemkendő, 2 drb törülköző, 4 m, festett vászon, továbbá atlasz kendőkből állott csomagot, lakására akart vinni. Az elfogott holmit is osztozkodástól hozta, ez nyilvánvaló. A tolvajnő azzal védekezik, hogy a lopott tárgyakból álló csomag egy Eger-felől haladó kocsirol esett le s útközben taláta, mindazonáltal tetteért 1 hónapi fogsággal büntetett meg a helybeli kir. járásbíróóság által.

Lopás. Veres Samutól, aki Patzauer Samu pék Kossuth-utcai műhelyében mint mindenes van alkalmazva, vasárnap éjjel ismeretlen tettes egy öltözet ruhát lopott el. A rendőrség nyomozza a tolvajt.

Razzia. A rendőrség vasárnap éjjel nagy razziaát tartott a város területén. Ez alkalommal negyven lakás és foglalkozás nélküli kétes alakot tartóztatott le a rendőrség. A letartóztatottak nagyobb részét miután nem miskolci illetőségűek, illetőségi helyükre toloncolták.

Betűszedő tanulóknak fizetéssel felvétetik 13—14 éves fiú, ki a középiskola 2 osztályát elvégezte. Jelentkezhetni Szelényi és Tarsa könyvnyomdájában.

Insektor a legerősebb rovarpor. Senki se dobja ki pénzét rovarirtónak nevezett s erősen hirdetett szerekrét, míg kísérletet nem tett a legerősebb rovarporral, az insektorral, hogy meggyőződjenek arról, miszerint az insektor még a legszívósabb életű álatokat is, mint a poloskát, svábbogarat stb. teljesen kiirtja, mert sokkal erősebb, mint az eddig feltalált, legerősebbnek mondott rovarpor. 20, 40 és 60 kros csomagokban egyedül csak Szabó Béla drogériájában Miskolcon kapható

Szini városunkban rom estén vigjátékok köztassák Dombay-palommal felmét a mag Dombay-pal lap a leg hogy a jó meglegelni fukarkodni Dombay-p rona-száll megtartan második Első este „Egy csés tán”, „A este pedig Carussó” könyvkere

A gélyalapja ben 100 és 25 különálló Almanach ködtető 5 frtba Ujságírók lához kü 9. Mutató czig Fer mára írt

még a s életemre az új m foglalt. s be ke érzeke hogy ki semmi össze, higye tökéltér férjem — tett lett élti

baítak civikus lagra.

ben lát den ill a leghe tól, ki előbbi gyen k a báró

A redtek határo

SZÍNHÁZ, IRODALOM.

Színi-előadások a Koronán. A napokban városunkba érkezett a Dombay-pár, hogy három estén keresztül mulattató, egy felvonásos vigjátékok és dramoettek előadásával szórakoztassák városunk közönségét. Ismervé a Dombay-pár művészi kvalitásait, már ez alkalommal felhívjuk Miskolc közönségének figyelmét a magas művészi nivón álló előadásokra. A Dombay-pár szerepléséről valamennyi vidéki lap a legnagyobb elismeréssel ír. Reméljük, hogy a jó ízlésű és a művészi előadásokat mérlegelni tudó miskolci publikum sem fog fukarkodni az elismeréssel, ha végig nézi a Dombay-pár művésztéit. Előadásait a Korona-szálló első emeleti nagytermében fogják megtartani. Az első előadás július hó 2-ára, a második 3-ára, és az utolsó 5-ére van tervezve. Első estén színre kerül a „Kolostorból” és „Egy csésze tea”. Második este „Két év múltán”, „A nő gyűlölkö” és „Már alszik”. Utolsó este pedig „Egy pohár víz” és „Don Piétró Carussó”. Az előadásra jegyek Ferenczi B. könyvkereskedésében válthatók.

A „Budapesti Ujságírók Egyesülete” segítségével javára egy Almanachot ad ki, melyben 100 magyar író munkája fog megjelenni és 25 neves festőművész festményei, mint különálló műmellékletek lesznek a műben. Az Almanach igazán személt és lelket gyönyörködtető nagy albumalakú díszmű lesz és potóm 5 frtba kerül. Megrendelések a „Budapesti Ujságírók Egyesülete Almanachja” kiadóhivatalához küldendők, Budapest, VII., Károly-körút 9. Mutatóul közöljük tárcsa rovatunkban Herzeg Ferenc cikkét, melyet az Almanach számára írt.

CSARNOK.

Professzor úr Ámor.

— Regény. —

Az „Ellenzék” számára írta: Horkay Elemér.
(Folytatás.)

Házasságunk első éveiben nem éreztem még a súlyát annak, hogy voltaképpen egész életemre boldogtalanná tettem magamat, mert az új milliev, amelybe kerültem, egészen lefoglalt. De amikor később öntudatra ébredtem s be kellett látnom, hogy férjemnek soha sincs érzéke az iránt, ami esetleg engem érdekel, hogy kivéve házasságunk érzéki momentumát, semmi sincs közöttünk, mi *lelkeinket* kötné össze, hogy nincs egy közös gondolatunk sem, higgye meg Marossy, akkor kétségbeestem. Eltökéltem magamban, hogy elválasztom életemet férjem obskúrus, nyárs-polgárius életétől s most — tette hozzá sóhajtván — most egymás *mélt* élünk, egymás *nélkül*.

... A báróné szemei hirtelen könybe lábaáltak a következő pillanatban már konvenciókusan rángó testtel zokogva borúlt a pamlagra. Marossy dr., ki már nem egyszer életében látott ilyen jelenetet, tudta jól, hogy minden illem és konvencionális szokás dacára is, a leghelyesebb, ha megfosztjuk a beteget attól, kinek jelenléte csak új-újából felidézi az előbbi melanchólikus kedélyállapotot, lábujhegyen kiosont a szobából s észrevétlenül elhagyta a báróné lakását.

III

A fiatal asszonyok hanyag poséban heveredtek végig Dormándy Melanie szinte férfias határozottsággal berendezett „budoárjának” ke-

revetén. Csodálatos egy szoba volt ez, melyet Melanie barátnői (legnagyobb részben asszonyok) csak gúnyolva hívtak „budoár”-nak, mert valójában nem volt itt semmi, ami arra a lanyha állatot, poétikus milliev követelő fogalomra hasonlított volna.

Inkább úgy festett ez a szoba, mintha valaki szeszélyesen rendezkedő képpel, vad lorgatagban kavarta volna össze a modernt a klasszikussal, mert míg a szoba főfalánál álló magas támlájú pamlag mellett egy meztelen Herkules márványból vésett szobra unalmaskodott, addig a renaissance-stíliú íróasztalka fölött lógó fali óra, a maga sajátosságosan szecessziós stílusában szinte toronyóraszerűen mély hangon ütötte a nyolc órát. S míg az egyik ablakfülkét a Osányos szobik obligát varrógépe vagy modernebb festőállványa helyét egy csinos, mozaik dohányzó asztalka foglalta el, addig a szoba szemben levő sarkában, mint nehéz nyári zápor, bullott a padláról a gyöngyfüggöny, mely mögött kacér lustasággal egy széles kerevet terpeszkedett s ebben a barátságos fészekben valami csodálatos színvegyülményben olvadt össze a poétikus duruzsoló szamovár kékes lángja a villany rózsaszínűvé tompított, halavány fényével.

E kissé bizarr, bájos otthon lakója voltaképpen „dr.” Dormándy Melanie volt, egy sajátosságosan finis arcú, dzsentrí leány, aki avval ejtette legelsősorban is kétségbe szüleit, hogy ő egyáltalán nem szándékozik sohasem férjhez menni, mert nem tudná elviselni, hogy egyike azoknak a dzsentrí fiúknak, akik a vadászás és ivásnál csak a „hazai csendes”-t értik jobban, ő fölötté uralkodják vagy szalonjának csipkefüggönyét szüzdohánnyal füstölné be.

Igy tehát elhatározta a családi tanács, hogy Melanieból „tudományos” hölgyet faragnak, orvos lesz belőle. Elvégre ez elég egy modern dolog s amint Dormándy Attila kamarás, Melanie atyja mondotta: „a leánynak úgy sem lesz szüksége arra, hogy sápadt képű asszonyok reá öltögezzék a nyelveiket csak azért, hogy Melanie megállapítsa, hogy mennyit ártott nekik az athleta-bál tizenhatujrás suppécárdása.”

„Dormándy Melanie azonban komolyan fogta fel a dolgot s nem volt sohasem olyan boldog, mint amikor egyik leglelkesebb udvarlója, Stojkovits Niki elbukott az első jogi szí-

gorlaton, míg mint orvosnövendék kitüntetésével vizsgázott.

Kacagva mondta asszonypajtásainak:

— No lássátok! Hát egy ilyen számár akar nekem imponálni? Eh! ezek nem férfiak, hanem boros kanesók, dohányfogyasztó kémények, kártyaautomaták vagy mit tudom én mik?

(Folyt. köv.)

Laptulajdonos: Szelényi Lajos.

Sok pénz!!

400 koronáig kereshetnek minden rangu egyének havonként, riziko nélkül, mellékkereset gyanánt. Bővebbet A. B. 61. alatt Annoncen Bureau des „Merkur” — Stuttgart, Schwabstr. ==

870. szám.
v. h. 1904.

Árverési hirdetés.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX t.c 102. § a értelmében közhírré teszi, hogy a miskolci kir. bíróság 1904. évi Ö. 566. számú végzése következtében néhai özv. **Béla Jánosné sz. Lung Julia** örökhagyó hagyatéki ügyében 1904. január hó 22. én fogatatosított hagyatéki leltározás útján összeírt és 557 kor. 15 fillérra becsült ezúttal evőeszközök, házi butorok és felszerelvények, ágyneműk, ágyhuzatok, asztalterítők és kendők, felső és alsó női ruhák és fehérneműk, arany gyűrűk, szerb állami sorsjegy stb.-ből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a miskolci kir. bíróság 1904. Ö. 566. számú végzése folytán Miskolcon, az Ujvilág-utca 7. sz. a. levő háznál leendő eszközzésére **1904. évi június 30-ik napjának délutáni 2 és fél órája** határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.c. 107. és 108. § a értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Miskolc, 1904. évi június hó 18-án.

Skopecz Kálmán,
kir. bir. végrehajtó.

BORSOD-MISKOLCI HITELBANK MISKOLCON.

Olcsó kamatos, félévi egyenlő részletekben törlesztendő jelzálogos kölcsönök.

A pénzpiac jelenlegi viszonyai alapján **olcsó kamat mellett** oly jelzálogi kölcsönöket is engedélyezünk, **melyek 10 vagy 15 év alatt egyenlő félévi részletekben lesznek visszafizetendőek.**

Ezen kölcsönök előnye az, hogy **készpénzben adatnak**, hogy a visszafizetés aránylag rövid időre szabatik és hogy a **tőke és kamat egyidejűleg törlesztetik.**

Kiválóan alkalmasak a kisgazdálkodóra, aki kiadásait a **mindig egyenlő törlesztési részletek számbavételével pontosan** megállapíthatja és aki nem kénytelen 10 vagy 15 évnél hosszabb időn át a jelzálog terhét viselni.

Az ingatlanokon levő terheket — ha lehet, bélyeg- és illetékmentességgel — convertáljuk. A kölcsönök tetszés szerinti összegben engedélyeztetnek. Legkisebb kölcsön összeg 500 korona.

Értesítéssel szívesen szolgálunk. A kölcsön-engedélyezés szó- vagy írásbeli kívánatra folyamatba tétetik.

A Borsod-Miskolci Hitelbank Miskolcon.

Csak azon készítményeim valódiak, melyek védjeggyel vannak ellátva.

K. RÁCZ JENŐ

gyógyszerésznél

MISKOLCZON,

„AZ ARANY SZARVASHOZ“ címzett gyógyszerertárában

kaphatók 15 év óta közkedveltségnek örvendő alatt elősorolt saját készítményei:

- Iris virágarczenőcs.** Számos hölgy áldja jó hatását — szeplő és májfolt ellen, arc- és kézbőrnek selyempuhaságot ad, teljesen ártalmatlan szer. az arcot a redőktől késő korig megóvjá, egy tégely 1 kor. Hozzá **Iris balsam szappan**, 1 db. ára 70 fill. Hozzá **Vénus arczpor**, fehér, rózsá és erém színekben, 1 kis doboz 90 fill., nagy 1 kor. 60 fill.
- Pyrethro Salicyl szájessentia** néhány esettel egyszeri szájjá öblögető vízbe, kellemes szájját kölesönöz, a fogak romlását gátolja és a fogínyt erősíti, — 1 kis üveg 70 fillér. — 1 nagy üveg ára 1 korona 20 fillér. Hozzá **(Pyrethro) növény fogpor**, mely a fogakat desinficiálja és fehérré takarítja. — Oly esetekben, hol ezen szájszereimet nem használtak és fogfájás van, ajánlatik a kitünő jó hatású **(Pyrethro) sveiczi fogcsepp**. 1 üveg ára 50 fillér.
- Hajerősítő (balsam) essentia.** Dr. Hebra híres bécsi egyetem tanár előírása szerint készítve a hajhullást és fejbőr korpásodást meggátolja, valamint egyéb fejbőrbetegségtől megóv és kellemes illatánál fogva szívesen alkalmaztatik. 1 üveg ára 1 korona 20 fillér.
- RácZ Jenő keleti „Balsam bajuszpedróje“**, soha meg nem meg nem avasodó, zsirmentes balsamokból készítve, igen kellemes illatu, minden bajuszsínhez alkalmazható. 1 kis doboz ára 30 fillér. 1 nagy doboz 50 fillér.
- Cannabin** (tyukszem balm), biztos hatású és legkényelmesebben alkalmazható szer a tyukszemek és bőrkeményedések és sömörök kiirtására. 1 üveg ára 70 fillér.

Forgalomban van és közmegegyezéssel használják a

- Lábizzadás ellen Salicyl Dermassant port.** 1 doboz ára 1 korona.
- Szőrvesztőnek Depillatoriumot.** 1 üveg 1 korona.
- Rüh (rühátka ellen) Naphtol kenőcs.** 1 kis tégely 1 korona, — nagy 3 korona.
- Köszvény ellen I—II. számú Tengeri köszvény olaj,** 1 üveg ára 1 K.

- Migrain,** főfájás, nátha ellen bedörzsölő és szagoló szer, **Jasmin aether** 1 üveg 80 fillér.
- Fagyás ellen Északi dr. Kepes fagykenőcs.** 1 tégely 1 korona.
- Hajfestésre Orientin,** 2 üveg 3 korona. Világosabb színre 1 üveg 2 korona.

Ugy az elősorolt, mint egyéb készítményeimhez utasítás mellékelve van: kívánatra részletes árjegyzék utasításokkal megküldetik **Csak azon készítmények valódiak, melyek fenti védjeggyel vannak ellátva.** A drága külföldi hasonozereket, ugy mennyiségileg, mint minőségileg és olcsóságukkal fölülmulják; ugy, hogy általános házi szerek gyáánat legjobban alkalmazhatók.

Főraktár: Budapesten **TÖRÖK JÓZSEF** gyógyszerertára, Király-utca 12. szám.

Rendelési cím: **K. RácZ Jenő** gyógyszerész Miskolczon.

Egy 2 lóerejű
használt, de teljesen jó
karban lévő

gázmotor
eladó.

Bővebb felvilágosítás a
kiadóhivatalban nyerhető.

Vigyázz, a tyukszememre ne hágy!
Hová oly sietve pajtás!

Megyek a Vincze cipészhez, mert a cipőm kirepedt.
Ő azt ugy beforrassa, hogy nem látható, mert beheged.
Nem mint a többi cipész össze-vissza varrogatja,
Azt a Vincze ügyesen és csinosan beforrasztja.

Én rendszeren gumitalpu és sarku cipőket viselek,
De azt kizárólag csak Vinczenél rendeltem meg.
Mert ez is mások által teljesen utánozhatatlan,
Mert ez is nem varrva, hanem forrasztva van.

Ha lábamon van, ebben a cipőmben mint a nádszál ugy megyek,
Nem mint a kemény börtalpu cipőkben jobbra-balra ténfergek.
Ha tyukszemem van tőle, tyukszemirtőt is veszek,
Mert ennek használata után feltétlenül tízenégy nap leperog.

Ha esős idő van és sárcipőm kiszakadt,
Hozzá viszem, beforrasztja s megtalpalja, érti azt,
Ügyes cipész, minék mondjam, tudják azt,
Vincze Lajos Miskolcz, Deák-utca 16.

Eladó ház.

Urak-utca 19-ik
számu ház nagy
udvar és kerttel

szabad kézből eladó.

Értekezhetni ugyanott.

!! Ügynökök kizárva !!

000 munkást és hivatalnokot alkalmazunk temesvári gyárunkban.

Mindenfelől dicsérik

kiválóan **olcsó cipőáruinkat!**
Formás, csinos lábbeli minden idényre.

Ujdenségeket állandóan és nagy készletben raktáron tart.

Férfi tűzős cipő, igen erős bőrből	3—
Női csugos cipő, tartós és szolid munka	2-25
Női tűzős cipő, barna, igen elegáns és csinos	2-80
Női gombos cipő, fekete és barna	3—

„TURUL“ cipőgyár r. t. főraktára
MISKOLC, Széchenyi-ut. a 39. sz. (Horváth-szálló.)

90 főraktárt tartunk fenn a bel- és külföldön.

Heti gyártás 15.000 pár cipő.

SZILÉNYI ÉS TÁRSA KÖNYVNYOMDÁJA MISKOLCZON.

